

neya z 228 glasovi od 245 oddanih. Prejšnji senatni predsednik Lebrun je bil izvoljen za predsednika republike. Za predsednika zbornice je bil ponovno izvoljen prejšnji Buisson.

Same konference. Velesile se prerekajo med seboj, ali se naj skličejo vojnodškodninska posvetovanja v švicarsko mesto Lausanne in kaj in kako se naj uredi plačevanje vojnih odškodnin, katerih se bo Nemčija sedaj po odstopu dr. Brüninga še posebno branila. — V Londonu bi se naj vršila velika gospodarska konferenca, ki bi se naj pečala z vsem mogočim, a pravega programa le ne morejo dobiti. V očigled vsem tem konferencam piše pametno največji angleški list »Times« tole: »Neprestane mednarodne konference bodo obstoječo zmedo le še povečale, ako odgovorni državniki ne bodo imeli veliko bolj jasne zamisla, nego ga imajo sedaj, kaj je treba ukreniti, in ako ne bodo imeli trdne in dobre volje, da gospodarska in politična vprašanja sedanosti rešijo v resnici temeljito.«

Romunska Jergova vlada je odstopila radi skrajno slabega finančnega stanja. Romunija ne bo mogla za bodočnost plačevati uradništva, ako ne bo dobila izdatnejšega zunanjega posojila. Kralj je poklical romunskega poslanika iz Londona Titulesca, da sestavi novo vlado in otme državo gospodarskega poloma. Titulescu je že dospel v Bukarešto in skušal pridobiti za vladno zvezo liberalce in kmečko stranko.

Titulescu ni uspela sestava nove romunske vlade iz liberalcev ter kmečke stranke. Kralj je poveril sestavo volilne vlade na čim širši podlagi drugemu voditelju kmečke stranke Vajdi Vojvodu.

Avstrija dobi po napovedi časopisja 300 milijonov šilingov posojila. Večji del posojila bi se podpisal v Londonu in v Parizu, manjši pa v Berlinu in Rimu.

Komaj sestavljena nova Papanastaziujeva vlada se že maje. Stari in komaj odstopli min. predsednik Venizelos se zopet dviga na površje. Prevladuje mnenje, da bodo v novi vladi trije generali, ki so Venizelosovi zaupniki.

Spor med Angleško in Irsko na vidiku. Senat Irske je sprejel pri drugem branju zakonski načrt o odpravi prisege zvestobe angleškemu kralju z 21 glasovi proti 8. Ta zakon zna dovesti do preloma med Anglijo in Irsko.

Mandžurija in Zveza narodov. Japonci raznašajo v svet vest, da namerava preiskovalna komisija Zveze narodov, ki se nahaja v Mandžuriji, predložiti, da se Mandžurija stavi pod nadzorstvo Zveze narodov. Sestaviti bi se moral tudi poseben svet iz zastopnikov Francije, Japonske, Vel. Britanije in Amerike. Predsednik tega sveta bi bil bivši mandžurski guverner maršal Čansuljan, razen tega pa bi uprava Mandžurije bila pod stalnim nadzorstvom Zveze narodov.

Revolucija v južnoameriški državi Čile. V Čile je uspela revolucija letalskih častnikov, katerim so se še pridružili mornarji. Revolucionarji so odstavili prejšnjo vlado. Dosedanji pred-

PRAVA METODA

uspešnega negovanja lepote počiva na uporabi takšnih pripomočkov, kateri se izdelujejo iz sestavin, ki medicinski učinkujejo, kot so to: Fellerjeva Elsa-pomada za zaščito kože in Elsa-pomada za rast las (2 lončka brez daljnih stroškov 40 Din), Elsa-mila lepote in zdravja (5 kosov franko 52 Din), od lekarnarja Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elsatrg 341, Savska hanovina.

sednik Montero je odstopil in v žilskem glavnem mestu so oklicali 4. junija socialistično republiko.

Odlikovan slovenski redovnik. V Gradcu je bil odlikovan z zlato častno kolajno za zasluge napram avstrijski republiki pater provincial frančiškani, g. p. Pelagij Klemenčič. Odlikovanec je po rodu Slovenec, rojen 16. marca l. 1878 pri Sv. Trojici v Slov. goricah. Dne 25. avgusta 1895 je stopil v frančiškanski red ter bil 26. julija 1900 posvečen za duhovnika. Njegovo delovanje kot dušni pastir in katehet v Gradcu, v njegovi okolici in tudi v drugih krajih je bilo vzorno. Leta 1924 je postal provincial nemško-štajerske frančiškanske province ter bil od vrhovnega poglavarja frančiškanskega reda imenovan za vizitatorja frančiškanskih samostanov ne samo v Avstriji, marveč tudi v Nemčiji in na Nizozemskem. Med glavnimi njegovimi zaslugami se navaja njegova vnema za mladinsko vzgojo in za redovniški naraščaj. Leta 1911 je kot kaplan in katehet ustanovil v Gradcu frančiškansko semenišče, kateremu je bil dolgo let ravnatelj. Leta 1931 je bilo na to zgradbo zgrajeno novo nadstropje ter vsa hiša urejena po modernih higijenskih zahtevah. V nedeljo, 29. maja, je bilo p. Klemenčiču izročeno visoko odlikovanje, ki mu ga je dal zvezni predsednik avstrijske republike. Izročil mu ga je osebno nemško-štajerski deželni glavar dr. Rintelen, ki je sedaj minister za uk in bogočastje.

Angleška vlada dala zadoščenje katoliški Cerkvi. Na otoku Malti, ki je pod vrhovno oblastjo Anglije, je nastal spor med tamošnjo vlado pod načelstvom lorda Stricklanda in med katoliško Cerkvijo. Angleška vlada, ki ni bila izpočetka dovolj poučena o razmerah, je odobrila Stricklandovo postopanje ter se tako izjavila proti malteški duhovščini in proti Vatikanu, ki je potrdil postopanje katoliške cerkvene oblasti na Malti. Toliko pa je bila angleška vlada previdna in obzirna, da je poslala na Malto posebno komisijo, ki naj preišče natanko tamošnje razmere. Angleška komisija je to storila ter izdala o tem stvarno poročilo, ki obsega 218 strani tiskane »modre knjige«. V tem poročilu daje komisija katoliški Cerkvi in njenim duhovnikom popolno zadoščenje, odobravajoč njihovo postopanje, obsoja pa ravnanje lorda Stricklanda kot predsednika vlade. Komisija med drugim izjavlja, da je Strickland hotel zavladati ne samo nad vsemi strankami, vsiljujoč vsem samo svojo stranko,

ki jo je imenoval edino ustavno in dovoljeno, marveč tudi nad vsemi oblastmi, tudi nad cerkvenimi. Stricklandovo početje je med prebivalstvom rodilo nezadovoljstvo in ogorčenje. V oddelku, posvečenem položaju katoliške Cerkve, spominja komisija na opetovano obljubo angleške vlade, da bo vero malteškega ljudstva, to je katoliško vero, spoštovala ter ji dala popolno svobodo delovanja in popolno sigurnost. Vsled tega komisija ne more priporočati nobene akcije, ki bi katoliško Cerkev in njeno duhovščino izključevala od političnega udejstvovanja in od udeležbe pri narodnem predstavnstvu. Poročilo komisije, ki daje katoliški Cerkvi sijajno zadoščenje, je angleški minister za kolonije Cunliffe-Lister vzel na znanje ter osvojil njene navedbe in predloge. Nato je lord Strickland s svojo vlado dal ostavko. Odstopil pa je tudi glavni guverner — predstavnik angleškega kralja — na otoku Du Cane, ki je odobral Stricklandovo politiko. Tako je katoliška Cerkev dobila od angleške vlade veliko zadoščenje. Obenem je angleška vlada dokazala, da v politiki in upravi ne odobrava samovolje in nasilja.

Katoličani v Rusiji. Na Ruskem živi okoli dva milijona katoličanov. Njihova svoboda tudi v caristični Rusiji ni bila velika, v boljševiški pa je mesto svobode nastopil pritisk, zatiranje in nasilje. Nekdaj so katoličani v Rusiji imeli 614 cerkva, sedaj jih je samo še 180, od 580 kapel pa ni ostala niti ena. Prej je med katoličani na Ruskem delovalo 810 duhovnikov, danes jih je samo 310 in od teh je 200 v zaporih. Od duhovnikov je 500 bilo ali usmrčenih ali so umrli gladi, le malo število se jih je rešilo z begom v inozemstvo. Od 5 katoliških škofov so trije v ječah. Prej je za duhovniški naraščaj skrbelo sedem bogoslovnic, sedaj ni nobene več. Tako zatirajo komunisti katoliško Cerkev.

Boljševiška vzgoja. V Rusiji je še vedno največ nepismenih ljudi v Evropi. Boljševiki so koj ob prevzemu oblasti obljubili, da bodo ta madež odstranili od Rusije. Ustanovili so res veliko število ljudskih šol. Na deželi traja pouk štiri leta, v mestih pa sedem let. Vzgoja, ki se daje otrokom v osnovnih šolah, je kajpada strogo brezbožna. O veri in Bogu se niti beseda ne sme v teh šolah spregovoriti, k večjemu sramotilna beseda. In takih sramotilnih in bogokletnih besed kar mrgoli v boljševiškem šolskem pouku. Molitev je v šoli strogo prepovedana, niti doma ne smejo otroci moliti s starši. Otroci se nadalje vzgojujejo popolnoma v marksističnem duhu za najostrejši razredni boj, kakor ga n. pr. v naših krajih propovedujejo socialni demokratje ali socialisti. Vsaka šola v boljševiški Rusiji je pridružena kakšnemu kolektivnemu (komunističnemu) obratu, po mestih fabriškemu, na deželi pa agrarnemu (poljedelskemu) veleobratu. S tem obratom morajo otroci politično sodelovati pri političnih demonstracijah, obhodih in volitvah. Sodelovati pa tudi morajo telesno. Otroci se pritegujejo k delu v fabrikah in v poljedelskih veleobratih. Ko je svojčas velekapital izrab-

ljal za cenen denar otroke za fabriško delo, so marksisti = socialisti in komunisti grmeli zoper kapitaliste kot zoper krvose in tlačitelje ljudstva. Sedaj delajo boljševiki v Rusiji isto, socialisti in komunisti po drugih državah pa ne grmijo proti njim, ker so njihovi bratci v Karlu Marksu, skupnem duhovnem očetu. Proti temu izrabljanju otrok za težko delo je celo protestirala gospa Krupskaja, vdova Leninova. Boljševiški poglavarji pa se nič ne brigajo za ta protest, njim gre za izvršitev petletnega gospodarskega načrta, za kojega morajo tudi otroci žrtvovati svoje mlade sile in tudi svoje življenje.

Stara pesem se ponavlja.

Pred sto leti — ali točneje pred 101 letom — leta 1831 se je istotako v Ženevi vršila razorožitvena konferenca vlad evropskih držav. Posvetovanja so bila tajno sklicana in so se vršila za zaprtimi vrati. Pričela so spomladi leta 1831 in so trajala do 29. decembra istega leta.

Konferenci so prisostvovali: avstrijski kancler knez Metternich, francoski delegat Perier, pruski delegat Ansilon, ruski delegat Nesselrod in zastopnik Anglije Castlereagh. Predsednik francoske republike je bil takrat Luis Phillip, poznejši francoski kralj.

Konferenca je bila sklicana v cilju odprave oboroževanja, ki je tako težko ne le za vlade, ampak tudi za narode.

Francoski delegat je zahteval napredujočo in istočasno razorožitev, kajti če nadaljujemo s tem nevarnim oboroževanjem naših armad, bo militaristični duh konečno prevladal nad težnjo, da se vzdrži mir in krvava vojna bo neizogibna posledica načina oboroževanja, je utemeljeval svoj predlog.

Knez Metternich, ki je vodil glavno in odločilno besedo v imenu takrat na vrhuncu svoje slave in moči se nahajajoče Avstrije, je naglašal, da so najhujši časi ona nesigurna doba, kadar nimamo vojne niti miru. Knez Metternich je stavil tudi več predlogov, med njimi je bil najvažnejši, da naj ostanejo v veljavi vse obstoječe pogodbe med posameznimi državami, dokler se ne izpremenijo na temelju medsebojnega in mirnega sporazuma med zainteresiranimi državami.

Zastopnik Prusije je zagovarjal, da se mir ne bo pokvaril, dokler bodo njegovo domovino in Francijo vezale skupne težnje za mirom. Priznal je, kako velike so težkoče pri vzdrževanju miru v Evropi, v dobi, ko še niso rešena vsa važna vprašanja, ki vznemirjajo Evropo in katerih rešitev je sedaj mnogo težja nego kdajkoli preje.

Zastopnik Rusije Nesselrod je izrazil mišljenje, da neprestano poudarjanje o moči armad raznih držav ni ravno najboljša pot k uvrstitvi medsebojnega zaupanja med evropskimi narodi in ne bo pospešilo rešitve splošne razorožitve.

Louis Phillip je poslal konferenci pismo, v katerem pravi med drugim: Odstranil bom vse težkoče oboroževanja, ko mi bodo dana jamstva, da francoski časti ne grozi nobena nevarnost.

**ŽIVI LASJE ZAHTEVAJO
PRAVILNO NEGOVANJE!**

Navadno milo je dobro samo za perilo — živi lasje pa potrebujejo za negovanje nežni Elida Shampoo, kateri ne vsebuje sode. Samo tako ostanejo lasje zdravi . . . ohranijo svoj blesteči sijaj . . . in se dajo vedno z lahkoto in lepo česati.

UMIVAJTE GLAVO VSAK TEDEN!

ELIDA SHAMPOO

To pa je odvisno od splošne razorožitve. Francija želi razorožitev. Tudi druge evropske države čutijo potrebo razoroževanja in splošne koristi zahtevajo razorožitev.

Uspeh dolgotrajne konference je bil sklep, da bodo delegati podpisali protokol o želji po pospešitvi razoroževanja. Knez Metternich je radostno vzkliknil, da se je s tem obnovilo stanje miru v Evropi, in da Evropa ne bo nikdar več opustila stanja miru!

Nemški delegat je izrazil željo, naj bi Francija prva podala dober zgled, češ, da je od vseh držav najbolj oborožena.

Francoski poslanik v Rusiji Brossen je istočasno poročal, da predstavlja Rusija veliko oviro razorožitvi, četudi sama sodeluje na konferenci, kajti ona je končno samo za to, da naj se le vsi drugi razorožijo.

Anglija je videla glavne težkoče razorožitve v tem, da ni mogoče določiti točnega razmerja oboroženih sil posameznih držav, od katerih vsaka ima posebne pogoje glede obmejitve, političnega položaja in možnosti nove oborožitve.

Z ozirom na vse to in ko je postalo jasno, da ni nobene možnosti popolnega sporazuma, je francoski delegat izjavil, da splošne razorožitve ni mogoče zamisliti, dokler se ne vrši najvažnejše in odločilno vprašanje (?), ki še vedno ni rešeno.

Francoski poslanik v Londonu Taleyrand je drugače gledal na stvar in je poročal svojemu ministru v Pariz: Rešite vendar in za božjo voljo čimprej vprašanje razorožitve. Tako bo vaše ime obdano s slavo, obenem pa boste olajšali francoski proračun!

Kakor pred sto leti pojejo tudi danes v Ženevi razorožitveno pesem — ostane pa kakor nekaj tudi danes le pri lepih glasovih brez — dejanj!

»Kmetški list« se v zadnji številki ljuto zaletava v »klerikalce«. S tem pokazuje svoje »krščanstvo« v pravi luči. Ptiček se po petju spozna, krščanska kakovost pa po protiklerikalnem besedičenju. S tem da se v klerikalizem zaganja, tudi dokazuje, da se ga boji. In kako se ga boji! Tak strah ima pred njim, da kliče nad klerikalce državno oblast in vso njeno moč. Hasnovit strah! Ta strah se bo še povečal, ko se bodo razmere spremenile. Z ozirom na to priporočamo »Kmetškemu listu«, naj si pomiri in okrepi živce. S klerikalnim zmajem se ni igrati.

»Domovina« preiskuje vzroke zdehanja. Kajpada zanimivo vprašanje. To velevažno vprašanje rešuje »Domovina« z domnevanjem nekega berlinskega profesorja, ki meni, da leži zdehanje v spodnjih plasteh možganov ter je prastara dediščina. »Zdehanje,« tako piše »Domovina« doslovno, »je nam ostalo iz davne preteklosti, ko so bili naši pradedje pred milijoni let še napol živali.« Ker »Domovina« to z resnobnostjo poroča, gotovo smatra to trditev za nauk znanosti. Naj nam torej pove, kateri znanstvenik uči kot dokazano dejstvo, da je človeštvo staro že milijone let. Še lepše pa je, da »Domovina« objavlja trditev, da so naši pradedje bili »pred milijoni let še napol živali.« Če so ljudje pred milijoni let bili napol živali, je bil prvi praded cela žival, človek torej izhaja iz živali. »Krščanska« »Domovina«, ali je to krščansko? Ali ni to nekako zdehanje, ki ji leži v spodnjih plasteh možganov ter ji je ostalo iz preteklosti? Če hoče »Domovina« vedeti, ne sicer odkod je zdehanje, marveč odkod je človek in